Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

19 JUNI 1958 Nr 402 8e jaar - 20 blz.

ONZE DOORLOPENDE PRIJSKAMP

Als je het nog niet hebt, dan **moet** je beslist ons nummer van vorige week, **gedateerd 12 juni,** kopen. In dat nummer immers begint onze puzzle-tombola **« EEN, TWEE, DRIE... HOP ! »** Onderaan pagina 20 zul je vier personnages vinden die blootshoofd zijn. Het gaat erom aan ieder zijn hoofddeksel op te zetten. Het eerste hoedje verscheen in het nummer 401. Je knipt het toneeltje uit, **plakt het hoofddeksel op zijn juiste plaats,** deze week doe je het tweede hoedje op het juiste hoofd belanden, volgende week nog een en binnen veertien dagen het laatste. HOP !

Dan stuur je de briefkaart met het volledige puzzeltje naar de Hopstraat 47, te Brussel.

De prijzenlijst zal verschijnen gedurende de vierde en laatste week, in ons nummer van 3 juli.

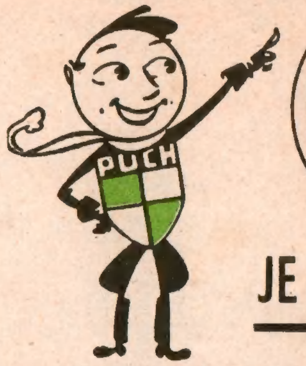

PUCH

JE LIEFSTE WENS

BROMFIETSEN 49 cc.

3 TYPES

STANDARD ★ LUXE ★ SPORT ★

KOOP PUCH... dat is KWALITEIT !

Vertegenwoordigers in België :
Etablissementen BRESLAU, N.V.
Steenweg op Waterloo, 717b, Brussel
Tel. : 43.01.63 - 64

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, beste meisjes en jongens !

IEdereen weet dat de geschiedenis van China tot diep in de oudheid opklimt. Ze is nochtans niet erg goed gekend. De eerste historicus, Confucius, schreef in 484 voor Kristus de geschiedenis van zijn land. Hij durfde niet te spreken over de heersers en de gebeurtenissen die de regering van Jao, omstreeks 2200, voorafgingen. Hij oordeelde dat de feiten te duister waren en te veel met fabels doorweven.

Het komt me echter voor dat die fabels bleven voortduren lang na de dynastie van Jao. Ziehier een voorbeeldje ervan :

De keizers van China interesseerden zich erg voor de astronomie. Ze werd in dit land bestudeerd omdat ze de basis vormde voor de ceremonieleer, die op haar beurt de grondslag vormde van het sociale, religieuse en administratieve leven. Daarom verwondert het ons niet dat de keizers in hun paleis een partikulier observatorium oprichten. Ze stelden officiële astronomen aan, die tot taak hadden de eclipsen te voorspellen.

Luister nu wat er omstreeks 2137 gebeurde.

De astronomen Ho en Hi dronken liever wijn dan naar de sterren te turen. Zo wordt tenminste verteld. Ik zou niets willen schrijven dat aan de reputatie van die brave geleerden zou kunnen schaden.

Kortom, ze maakten misbruik van de wijn en staarden niet genoeg naar de sterren. De zonsverduistering van 2137 verraste iedereen en de honorabele Ho en Hi, die verzuimd hadden ze te voorspellen werden op bevel van de keizer een kopje kleiner gemaakt. Niet dat de keizer erg boos was, want een Chinees is te welopgevoed om woede te vertonen. De verstandige keizer wou echter een voorbeeld stellen : nooit meer een dronken astronoom in zijn observatoria ! Het resultaat was dan ook denderend !

Ik vertel jullie dit om erop te wijzen dat je soms gestraft wordt op een speciale manier. Je ouders of leraars zijn even wijs als een Chinese keizer en oordelen dat ze bij het uitdelen van een straf ook de toekomst op het oog moeten houden.

Mickey

BRIEVENBUS

• Van ons vriendje Guido LIPPENS uit Berchem (Antwerpen) kreeg ik een mooie tekening. Nog een ietwat vastere hand, Guido, en... op wit papier met Oost-Indische inkt. Je tekening werd natuurlijk zorgvuldig in mijn persoonlijk album opgeborgen.

• Milo HAESBROUCK uit Kortrijk **klaagt omdat er geen wekelijkse prijskampen meer zijn ! Intussen werd je wens dus vervuld, niet Milo ? Kijk maar in ons speciaal nummer 400 !**

• Beste Carlo GOSSELIJN uit Gent, de lengte van een slang ! Maar beste jongen, er zijn slangen in alle mogelijke lengtes. Addertjes zijn bijvoorbeeld maar een tiental centimeter lang, terwijl de boa Constrictor of de Koningslang 6 meter lang is.

• Mevr. STEYAERT uit St-Amandsberg (Gent) brengt mij regelmatig nieuws van Erica en Marie-Christine ! Een keertje heb ik zelfs vernomen dat Erica... stout was ! Foei ! Ik hoop echt dat dit niet meer gebeurt, hoor, meisje ! De gedichtjes welke ik ontvangen heb, waren heel mooi ! Ik heb ze natuurlijk in mijn persoonlijk album gestopt.

MICKEY.

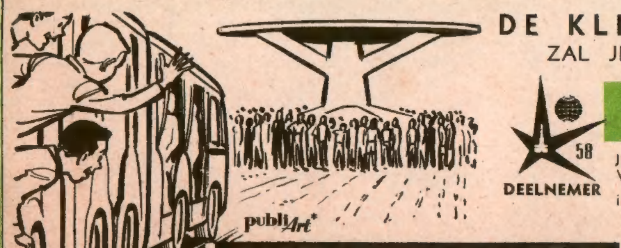

CHRISTIAENSEN

DE KLEINE TREIN VAN DE EXPO
ZAL JE NAAR PALEIS 3 VOEREN BIJ DE STAND

58 DEELNEMER

CHRISTIAENSEN

JE ZULT JE EEN TROUWE REPLIEK KUNNEN AANSCHAFFEN VAN DEZE KLEINE AUTOBUS-TREIN **MERCEDES-BENZ**
in de winkels CHRISTIAENSEN, alsmede de allernieuwste speeltuigen tegen de laagste prijzen

ANTWERPEN : Huidevetterstraat, 12 - Tel. 32.67.99
BRUSSEL : 36, rue Marché-aux-Herbes - Tel. 12.23.56

ZUIDELIJKE HOFFELIJKHEID

KORTE INHOUD

Donald is ervan overtuigd dat de mensen in het zuiden gastvrij zijn. In een voertuig dat hij zelf gemaakt heeft, half auto, half boot, vertrekt hij met zijn neefjes naar het zuiden.

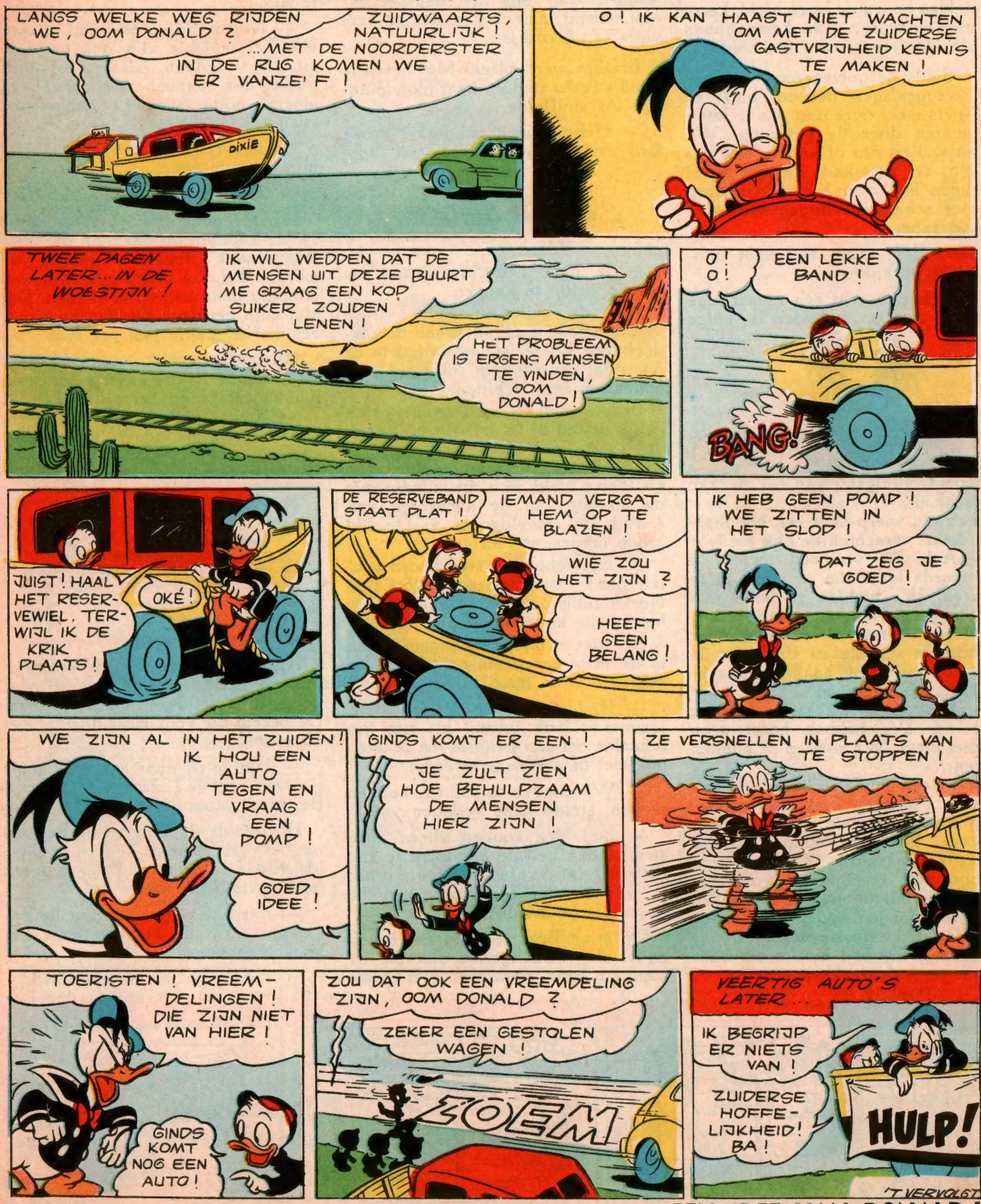

VOLGENDE DONDERDAG : EEN IDEE VAN DONALD !

DE SCHIPBREUKELINGEN

— Nog altijd niets, Pieter ?

De aangesprokene liet zijn hand naar beneden vallen, die hij als een zonneklep boven de ogen hield, keerde zich naar zijn drie kompagnons en schudde mistroostig het hoofd.

— Sinds de golven onze roeispanen weggeslagen hebben, blijft er ons niets meer over dan ons te laten meevoeren door de stroming. We zullen wel op een of andere atol belanden, zei Bertrand, die het bevel genomen had over het vlot waarop de vier schipbreukelingen samengedrumd zaten.

Pieter ging voort met naar bakboord uit te kijken.

— Kijk eens wat een reusachtige wolken ! riep opgewonden de enige

vertegenwoordigster van het zwakke geslacht uit.

Bertrand wierp haar een hooghartige, haast verachtelijke blik toe :

— Ach, die vrouwen toch ! Ze zijn steeds klaar om je moed in te spreken. We hadden ze beter niet meegenomen. Nietwaar, jongens ?

Pieter, die nog steeds strak naar de horizon staarde en Erik, die de mast rechtop hield, haalden minachtend de schouders op.

— Wat doen we ermee ? vroeg Bertrand. We hebben haast geen voedsel meer. We zouden ze kunnen opeten...

Door een luide schaterlach betoonden Pieter en Erik hun instemming met de geniale inval van hun kapitein. De ongelukkige Brigitta sidderde van schrik. Ze had reeds gehoord van vreselijk zee-avonturen, waarin de uitgehongerde matrozen de scheepsjongen opgepeuzeld hadden. Een dikke traan rolde over haar bolle kaak. Ze had moeite om haar gesnik te onderdrukken.

— Het is al goed, zei Bertrand medelijdend. Laat haar met rust. Morgen zal ze nog even mals zijn. Vinden jullie ook niet dat het geruststellend is te weten dat er vers vlees aan boord is...

Brigitta werd bleek. Met bevende hand streeks ze door haar blonde haren. Ze snuffelde...

— Heb je geen zakdoek ? vroeg Erik ironisch.

— Je hebt hem afgenomen om aan je vislijn te knopen.

Aan de geïmproviseerde vislijn van de knaap was inderdaad de zakdoek van het meisje bevestigd in de hoop dat een vis zich zou laten verleiden om erin te bijten.

Brigitta maakte zich zo klein mogelijk tussen de laatste dozen mondvoorraad. Ze hield zich muisstil. Bertrand had de wacht overgenomen en Pieter hield zich nu onledig met de lektuur van de avonturen van « Kid, de geweldenaar ». De tijd kroop langzaam voorbij.

— Een schip aan stuurboord achter ons ! riep Bertrand plots uit. Neemt jullie zakdoeken en wuift zo hard jullie kunnen !

De vier schipbreukelingen zagen in de verte een grote paketboot. Ze schepten weer hoop.

— Hadden we maar lichtkogels... jammerde Erik terwijl hij zijn lijn inhaalde om aan Brigitta toe te laten ook met de armen te zwaaien.

— We zouden misschien kunnen roepen, stelde deze verlegen voor.

— Ba ! We zouden alleen onze stembanden geweld aandoen. Je ziet toch wel dat de afstand veel te groot is. Vrouwen hebben steeds van die onpraktische invallen...

De arme Brigitta boog het hoofd onder de vernietigende blik die de kapitein haar toewierp. Het grote schip verdween aan de horizon. Iedereen staarde het na; de zee lag nu weer eindeloos en verlaten zoals te voren.

— Nog steeds geen wind, maats. Het zal moeilijk zijn ons uit deze situatie te redden. Als het zo voortduurt dan hebben we zeker een maand nodig om een onbewoond eiland te bereiken.

Ongerust keken Erik en Pieter hun kapitein aan.

— Wat moeten we dan doen ?

— De rantsoenen verminderen ! zei de kapitein op een toon die geen tegenspraak duldde. Vermits we morgen Brigitta zullen opeten, is het onnodig haar nu nog te voeden. Dat zijn mijn bevelen ! Om het kwartuur één koffielepeltje jam per man.

Op dit ogenblik ging de deur open. Tante Beatrijs kwam het salon binnengestapt en zei glimlachend :

— Komt jullie vieruurtje eten, kinderen. Straks mogen jullie verder spelen !

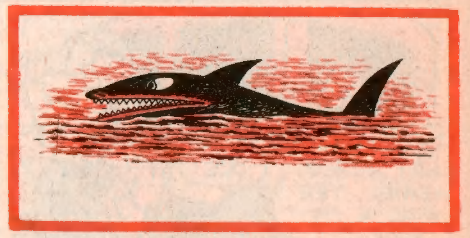

Als één man stonden de kinderen op van het tapijt dat hun als vlot gediend had tijdens hun schipbreuk. De bezem die voor mast diende, viel kletterend om.

— Heb je rijsttaart gemaakt zoals gisteren, tantje ? vroeg de gulzige Bertrand. Vooruit, aan tafel !

Hij duwde de anderen uit de weg om het eerst naar de keuken te snellen. Maar de zesjarige Brigitta greep hem stevig bij de arm :

— Eerst de vrouwen, dan de bemanning. En de kapitein gaat het laatst van boord...

Guy DENIS.

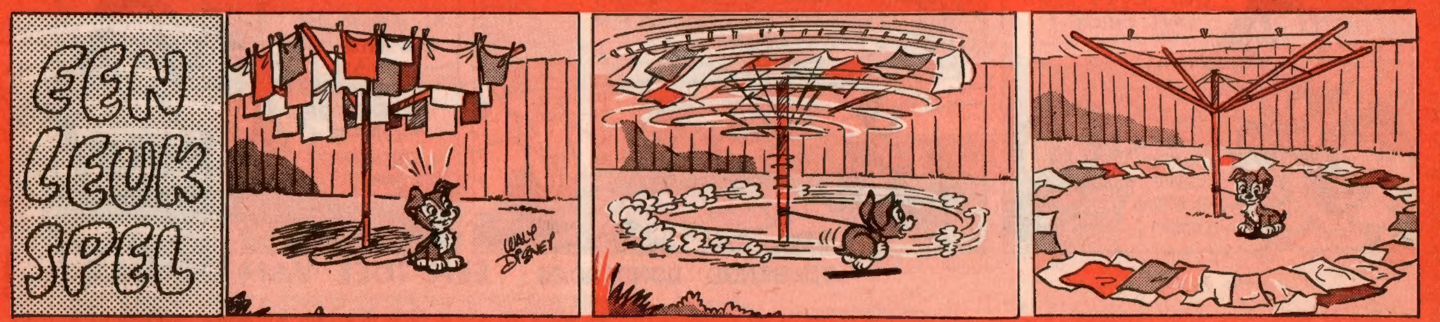

IN HET LAND DER DWERGINDIANEN

KORTE INHOUD

Oom Jeremias wil aan de drukte van de grote stad ontkomen. Daarom koopt hij een gebied dat zogezegd onbewoond was. Men heeft hem echter beet genomen, want op zijn grond wonen dwergindianen. De Ducks hebben een van die mannetjes gevangen genomen, maar hij voert gesprekken met de dieren...

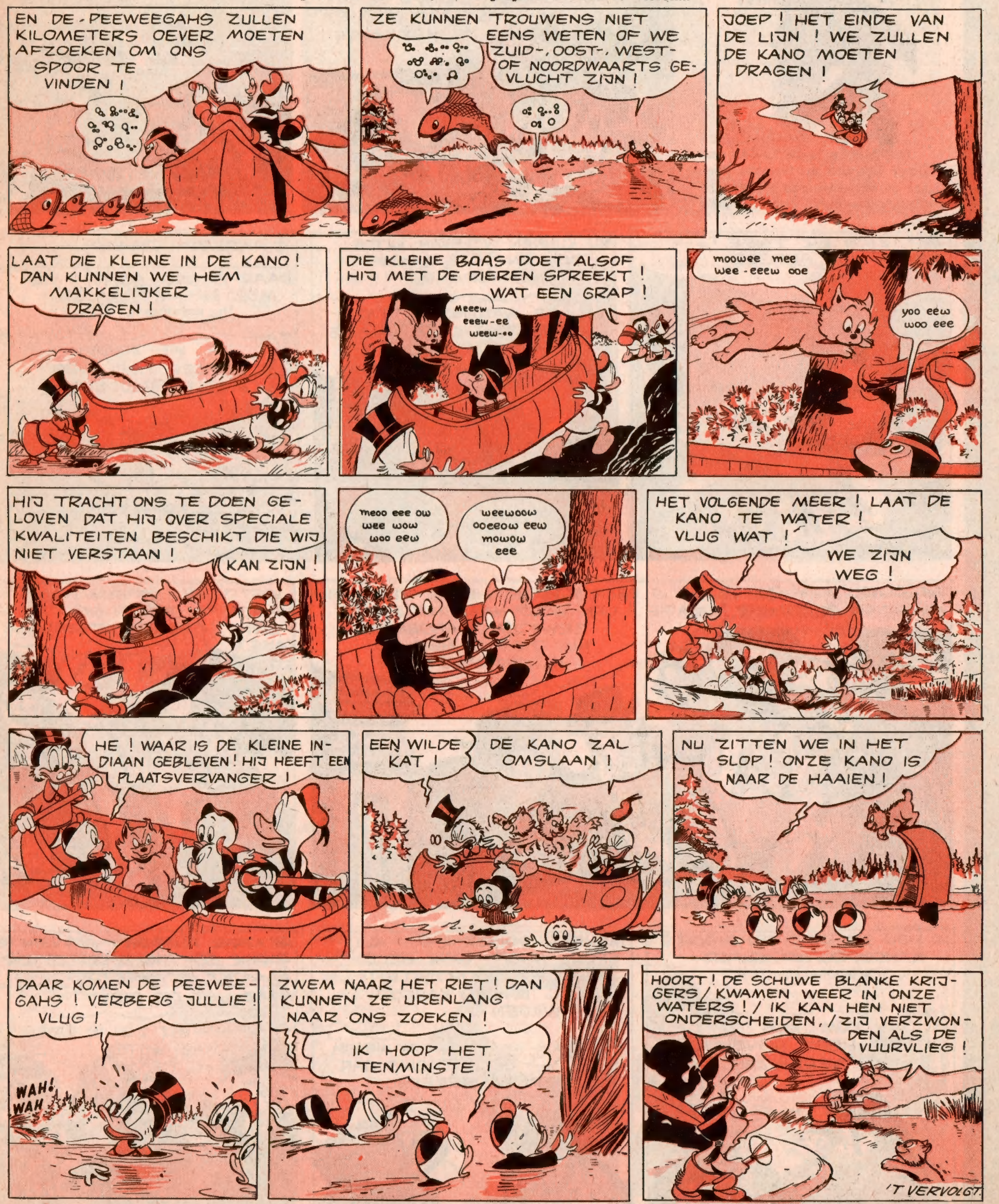

VOLGENDE DONDERDAG : IN HANDEN DER PEEWEEGAHS

DAVY CROCKETT in de slag van de Alamo

KORTE INHOUD

Het blanke opperhoofd, dat Davy Crockett en Georgie Russel gered heeft van de woeste Cherokees, biedt hun een mes aan...

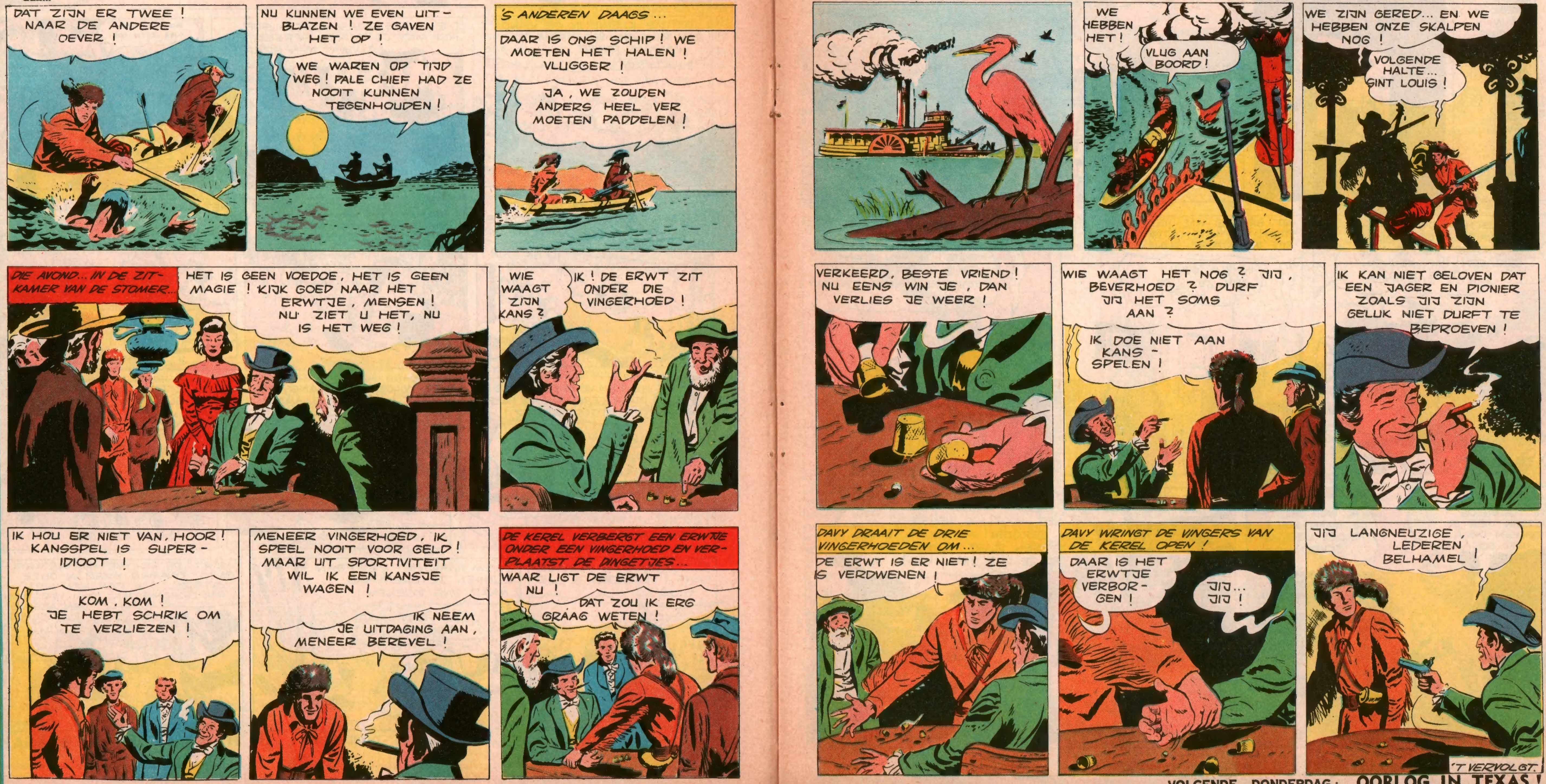

VOLGENDE DONDERDAG: OORLOG IN TEXAS!

DE MELVILLE-JONGENS IN: HET GEHEIM VAN DE OUDE MOLEN

KORTE INHOUD
De bewoners van de oude molen lijken weinig gastvrij, en... dat is dan nog zacht uitgedrukt!

VOLGENDE DONDERDAG: HET GEHEIM VAN DE MOLEN

Perri

KORTE INHOUD

De bosbrand woedt. Perri vlucht voor de dreigende vlammen. Porro heeft zich ingegraven.

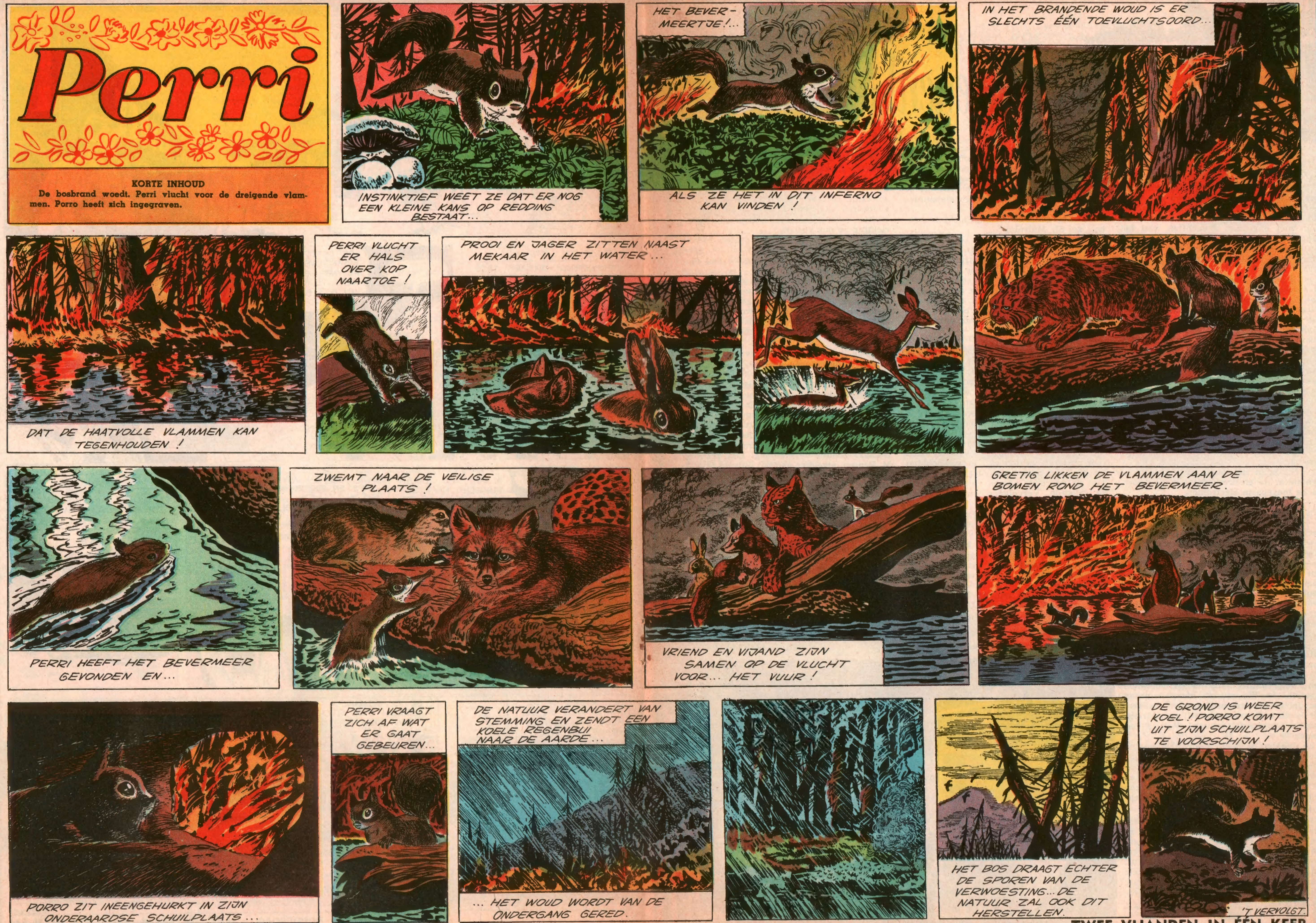

VOLGENDE DONDERDAG: TWEE VIJANDEN IN ÉÉN KEER

Lord Palmer is verdwenen!

KORTE INHOUD

Amory en Cartway zijn op zoek naar Lord Palmer en professor Bellemare. In een verlaten huis ontdekken ze een gepantserde kamer. Ze besloten het advies in te winnen van Sir Malcolm, die eveneens een bekend wetenschapsmens is...

TIENDE HOOFDSTUK

HET ONDERZOEK SCHIET NIET OP

AAN de deur van het huis 66, Sturgeon Road werd gebeld. Petticoat ging openen en met de stijve tred van een echte huisknecht, leidde hij Sir Malcolm in het salonetje binnen. Amory en Clifton, die hem met ongeduld afwachtten, viel het biezonder op hoe fel de geleerde op Sir Anthony Eden geleek. Maar hun bezoeker vroeg hun reeds waarom hij ontboden was.

— U moet ons verontschuldigen, dat wij u vandaag voor de tweede maal lastig vallen, antwoordde Clifton vriendelijk, maar we hebben een ontdekking gedaan, die ons perpleks deed staan. Maar u, Sir Malcolm, u kunt ons als wetenschapsmens misschien een verklaring geven. Wilt u even gaan zitten.

Sir Malcolm liet zich voorzichtig in een der stoffige zetels neer. Met de handen gekruist op zijn regenscherm, wachtte hij de vragen af.

— Kunt u ons zeggen of u van het bestaan van dit huis afwist en eveneens of u weet welke precies de opzoekingen van professor Bellemare zijn ? begon Cartway

— Neen op beide vragen, gentlemen !

— Bellemare was een verdienstelijk fysicus ?

— Hij hield zich bezig met de electrodynamica, de electromagnetiek, de fysica en de toegepaste electronica.

— Had hij de gewoonte boeken over China te lezen ?

— Neen, voor zover ik weet. Dit was veeleer het stokpaardje van Lord Palmer, die echter niet heel veel van de fysica afwist.

— Kunt u aannemen dat de professor een wereldschokkende uitvinding zou gedaan hebben, die hij beslist geheim wou houden ?

— Dat is natuurlijk niet onmogelijk, superintendant. Ik zie echter niet in waarop u steunt om zoiets te veronderstellen ?

— Omdat professor Bellemare dit vervallen huis gehuurd heeft om zich rustig aan zijn opzoekingen te kunnen wijden. We hebben in de kelder van dit gebouw een kamer ontdekt, die hoogst ongewoon ingericht is. We zouden hierover graag uw opinie als wetenschapsmens hebben. Dit is de reden waarom wij u ontboden hebben. Nogmaals exkuus ! Wilt u ons volgen ?

Ze daalden af in de kelder. De woning was nu overrompeld door de verschillende diensten van Scotland Yard, die druk foto's namen en naar vingerafdrukken zochten. Cllifton opende de gepantserde deur en keek Sir Malcolm vol verwachting aan.

Sir Malcolm bestudeerde de kamer zonder er binnen te treden. Hij zag dat ze veel weg had van een soort stalen doos, die plaats bood aan enkele mensen. Muren, vloer en zoldering waren vervaardigd uit aan elkaar gelaste platen. Geen enkele opening, uitgenomen de deur. Op de verste muur zag men een rechthoekige wijzerplaat, die door twee horizontale, rode strepen verdeeld werden. Juist onder de wijzerplaat stak een staafje uit, dat ook gegradueerd was en dat beweegbaar scheen te zijn. Een handel, die eveneens uit de muur stak, was het derde geheimzinnige tuig dat opviel.

Na lang gekeken en nagedacht te hebben, zei Sir Malcolm :

— Ik kan werkelijk niet zeggen waartoe deze pantserkamer dient. Ze lijkt fel op een bankkluis. Twee instrumenten komen mij echter bekend voor : de wijzerplaat en het staafje zijn elektronische regelingsinstrument. De twee rode strepen zijn regelbare aanduidingen, die men kan doen samenvallen om een bepaald punt aan te duiden, naar keuze van degene die het toestel bedient.

— En het staafje ?

— Ook iets uit de electronica : het is een schuifstift, die de stroom regelt, naarmate men haar verschuift. Het geheel dient waarschijlijk om oppervlakten en afstanden te meten. Maar welke oppervlakten en welke afstanden ? Dat zou nader moeten bestudeerd worden... Ook blijft nog de rol van die handel vast te stellen !

Clifton sloot voorzichtig de zware deur; een imposante « bobby » kwam er zich voor posteren. Amory en Cartway leidden Sir Malcolm weer naar het gelijkvloers. Aan de voordeur namen ze afscheid van de geleerde. Vervolgens stuurde Clifton Petticoat weg.

De superintendant daalde weer af in de kelderverdieping en bracht zegels aan op de pantserdeur. Vervolgens verzegelde hij het salon en het keukentje. Na de wachtbeurten van de politiemannen geregeld te hebben, die dag en nacht het huis zouden bewaken, verlieten Amory en Clifton het huis.

— We zullen tot aan de Theems wandelen, stelde Cartway voor. De avondlucht zal ons goed doen. Intussen kunnen we wat praten !

Hij droeg het bewijsstuk nummer één : de reiskoffer van Bellemare.

Amory wierp een blik op de geheimzinnige koffer en zei :

— De zaak wordt steeds geheimzinniger, Cliff. Het onderzoek schiet niet op. En nochtans voel ik, dat we dicht bij de oplossing zijn. We beschikken over al de elementen, maar we kunnen geen besluit treffen omdat we niet weten in welke richting ze ons voeren.

— Wil je soms over China praten, beste vriend ? grinnikte Cartway. Geef toe dat het lang geleden is dat Mongolië nog op de proppen kwam.

— Spot niet, Clif ! Je zult zien dat we nog terug op dat spoor zullen belanden. De aanwijzingen zijn gemengd, zowel de fysica als China praten een woordje mee. Momenteel verzeilde China op het achterplan, maar het zal weldra weer opduiken, hoor !

Op de linkeroever, bij Vauxhall Bridge namen beide mannen een taxi naar Scotland Yard. Ze gingen er kennis nemen van de laatste inlichtingen die de andere detectives, door Cartway aan het werk gezet, verzameld hadden. Er was niets nieuws te signaleren uitgenomen de verklaringen van Holmsley en de mandenmaker, die de detectives reeds kenden. Nog een verklaring was binnengekomen. Helaas ! zonder veel belang. Een zekere M. Benson, eigenaar van het huis op Sturgeon Road, had verklaard dat hij zijn huurling helemaal niet kende. Hij wist niet waartoe zijn huis gebruikt werd. De verhuring en de betaling waren gans schriftelijk gebeurd.

Clifton liet op de Yard het valies van Bellemare achter. Met een taxi reden beide mannen dan naar de club van Cartway waar ze een stevig maal nuttigden. Toen de kelner de koffie opgediend had en de politiemannen hun sigaren aangestoken hadden, lieten ze hun fantasie vrij spel.

Het onderzoek was inderdaad op een dood punt gekomen...

('t Vervolgt.)

Ch.-L. SOUVELIER.

KRIS EN KRAS DOOR DE EXPO

Mickey is steeds bereid om voor jullie zijn beste beentje voor te zetten. Deze week heeft hij nogmaals een toertje gemaakt doorheen de Expo 58. Hij heeft verschillende interessante dingen ontdekt. We laten hem dus het woord :

OP de Expo zijn vele zaken op de jeugd afgestemd : de kindertuin, het vermakelijkhedenpark en de schuitjes van de kabelspoorweg. Het is buitengewoon leuk in het kleurige schuitje gezeten, dat geruisloos over de lange draad glijdt, een blik op de tentoonstelling te werpen. Natuurlijk is Donald haast uit het schuitje gevallen : hij had gezworen in het voorbijglijden een van de Atomiumbollen aan te raken. « Dat bracht geluk ! », beweerde hij. Oef ! Het is toch nog goed afgelopen. We zijn veilig bij het Grote Paleis geland !

Het verkeer in het jaar 2000

IN het Paviljoen van het Vervoer stelt een Amerikaanse firma de maquette tentoon van een landschap dat zou kunnen doorgaan voor gelijk welk hoekje van België. De maquette is echter zeer levendig ! Ze stelt ons een ingebeeld land vóór, Arteria genaamd. We kunnen zien hoe deze landstreek verandert en zich aanpast aan de mogelijkheden, die het verkeer biedt.

Men ziet hoe een doodgewone steenweg omgetoverd wordt in een baan voor snelverkeer. Dan duikt een verkeerscentrum op, vervolgens een fabriek. In die fabriek maakt men een nieuwe plastische stof, die alle vormen kan aannemen, en die derhalve een zeer uitgebreide toepassing vindt. Het aanleggen van nog een nieuwe verkeersader heeft voor gevolg dat de fabriek moet vergroot worden.

In het midden van de beboste streek duiken de woningscentra op. Daar is tenminste de lucht zuiver. De geneesheren groeperen zich evenals de scholen, die wegens de bevolkingstoename geweldig uitbreiding nemen.

Terwijl de kommentator spreekt, komt de maquette in beweging : een weide verdwijnt om plaats te maken voor een fabriek, die prachtige verlicht is. De smalle steenweg verdwijnt en wordt vervangen door een brede autostrade, waarop de auto's electronisch en automatisch over een gemagnetiseerde band geleid worden.

Tenslotte zal omstreeks het jaar 2000 een reusachtige viadukt oprijzen. Dit bouwwerk zal uit twee verdiepingen bestaan; voor elke verkeersrichting een. Onder het onderste rijvak is een monorail opgehangen, die voor een bliksemsnel en komfortabel personenvervoer zorgt.

Dit cirkelvormig panorama heeft een diameter van elf meter. En omheen werden twee galerijen gebouwd, die plaats bieden aan 264 toeschouwers.

Men kan het kommentaar volgen in vier talen. Naar keuze luistert men in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

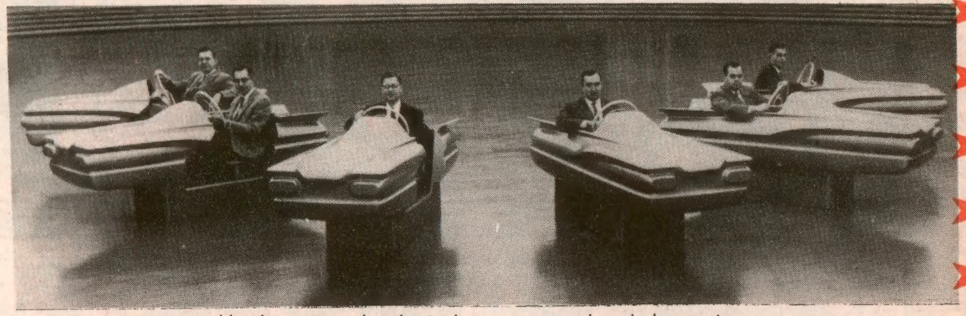

Als de groten de plaats innemen van de minder groten.

Een verkeersagent van zijn sokken rijden... niet erg!

WENS je een autorit te maken over het ultra-moderne wegennet van de Verenigde Staten ? Je hoeft daarvoor niet naar de Nieuwe Wereld over te steken, want je kunt de Amerikaanse weg leren kennen op de Wereldtentoonstelling te Brussel.

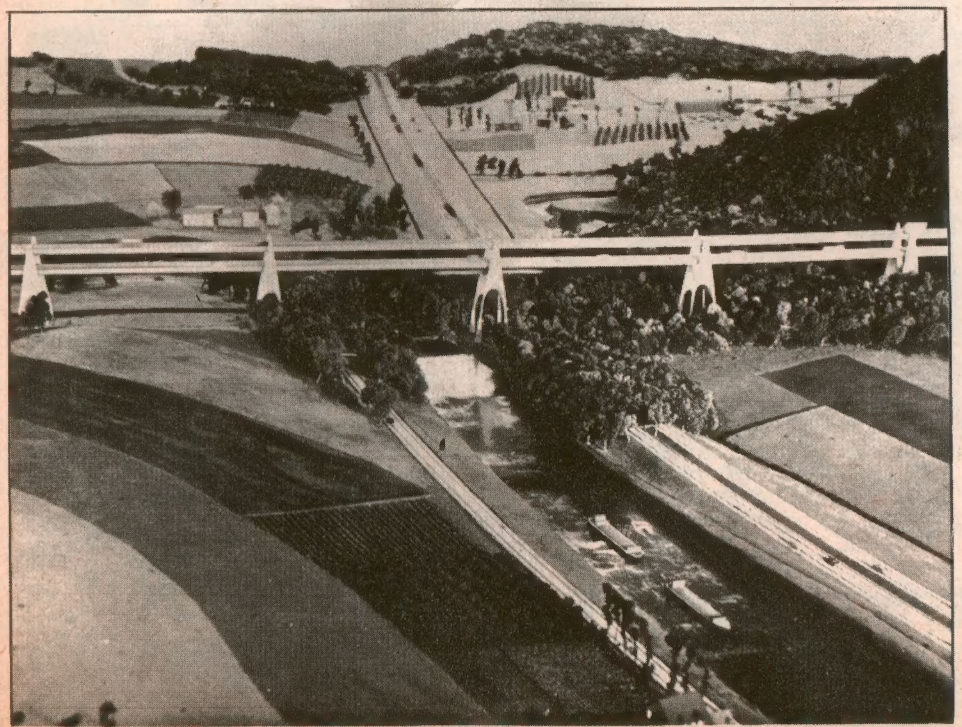

In het Paviljoen van het Vervoer zullen onder meer zes lesauto's, d.i. een soort éénpersoonswagens met futuristische karrosserie ter beschikking van de bezoekers staan.

Neem plaats in je « wagen », neem het stuurwiel vast... en je bent gestart voor een reis van zeven minuten langs de oostkust van de Verenigde Staten.

Op een scherm vóór je wordt de weg geprojecteerd temidden van een landschap in kleuren. Om de indruk van werkelijkheid te versterken kun je de reisgeluiden langs koptelefoons beluisteren.

Maar je bent niet alleen toeschouwer : je kunt ook actief deelnemen en uw bestuurderseigenschappen op de proef stellen door uw wagen op de juiste manier over de weg te sturen. Telkens als je van het traject afwijkt, zal je zitting beginnen te trillen.

Je mag zelfs een verkeersagent omver rijden, als je lust hebt. Bij de volgende projectie staat hij toch weer netjes recht.

Ziezo ! We hadden onze tocht nog een tijdje kunnen voortzetten, maar Donald heeft bij ongeluk een brandblusser in werking gesteld, die een op haar paasbest uitgedoste familie rijkelijk besproeide.

We hebben dus de rest van de dag doorgebracht in een leeg watervat nabij het Fins paviljoen. Toen het goed donker geworden was, hebben we het erop gewaagd... Oef ! We zijn veilig en wel thuis beland, waar we nu zwoegend onze indrukken op papier gezet hebben.

Op deze foto ziet men de autostrade van de toekomst zoals de maquette van Arteria ze ons voorstelt. Gelukkig zijn de voetgangers van het jaar 2000 die de auto's over hun hoofd zullen horen voorbijrazen.

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN HISTORISCHE ONTMOETING**

ons compleet verhaal

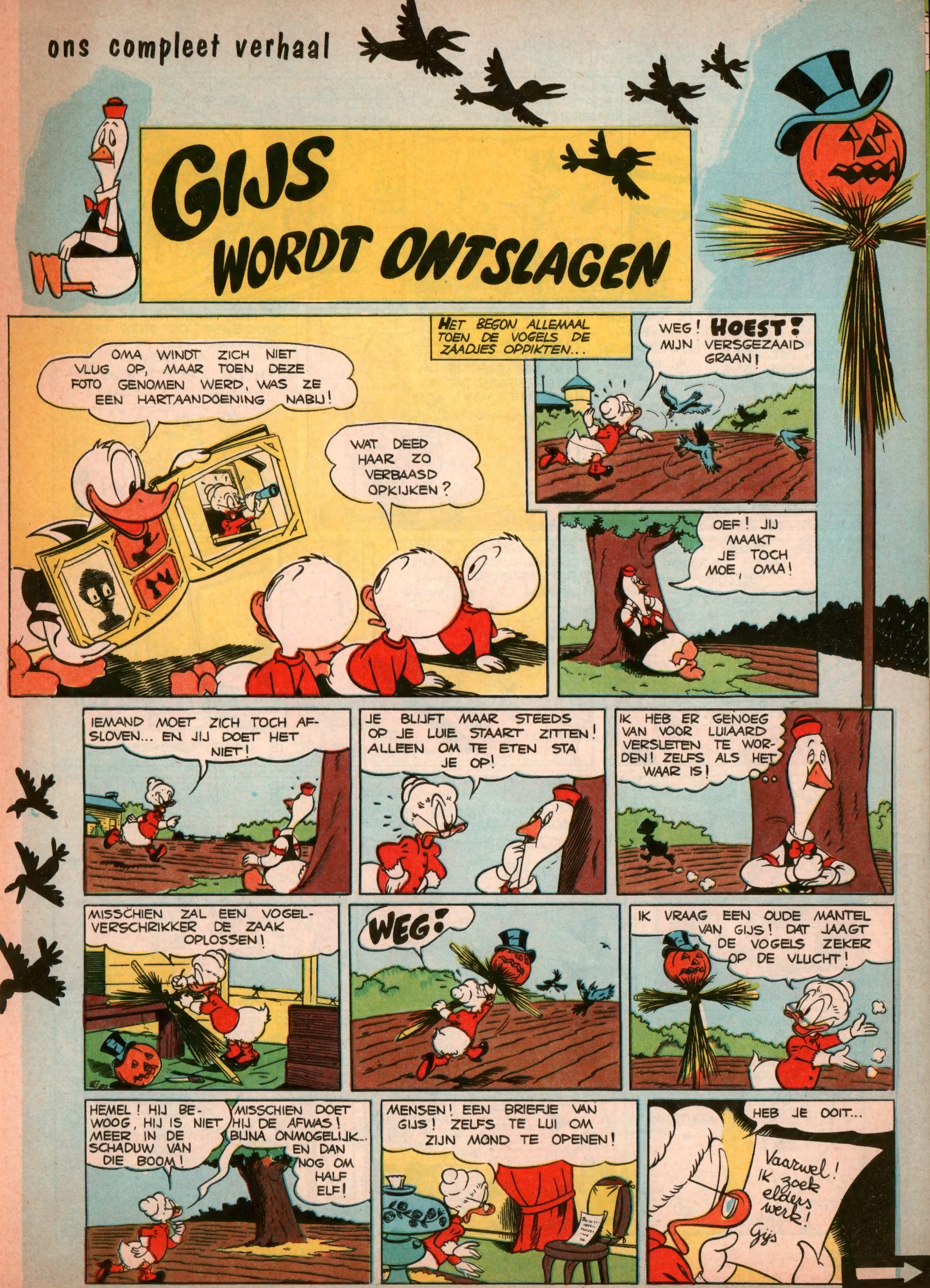

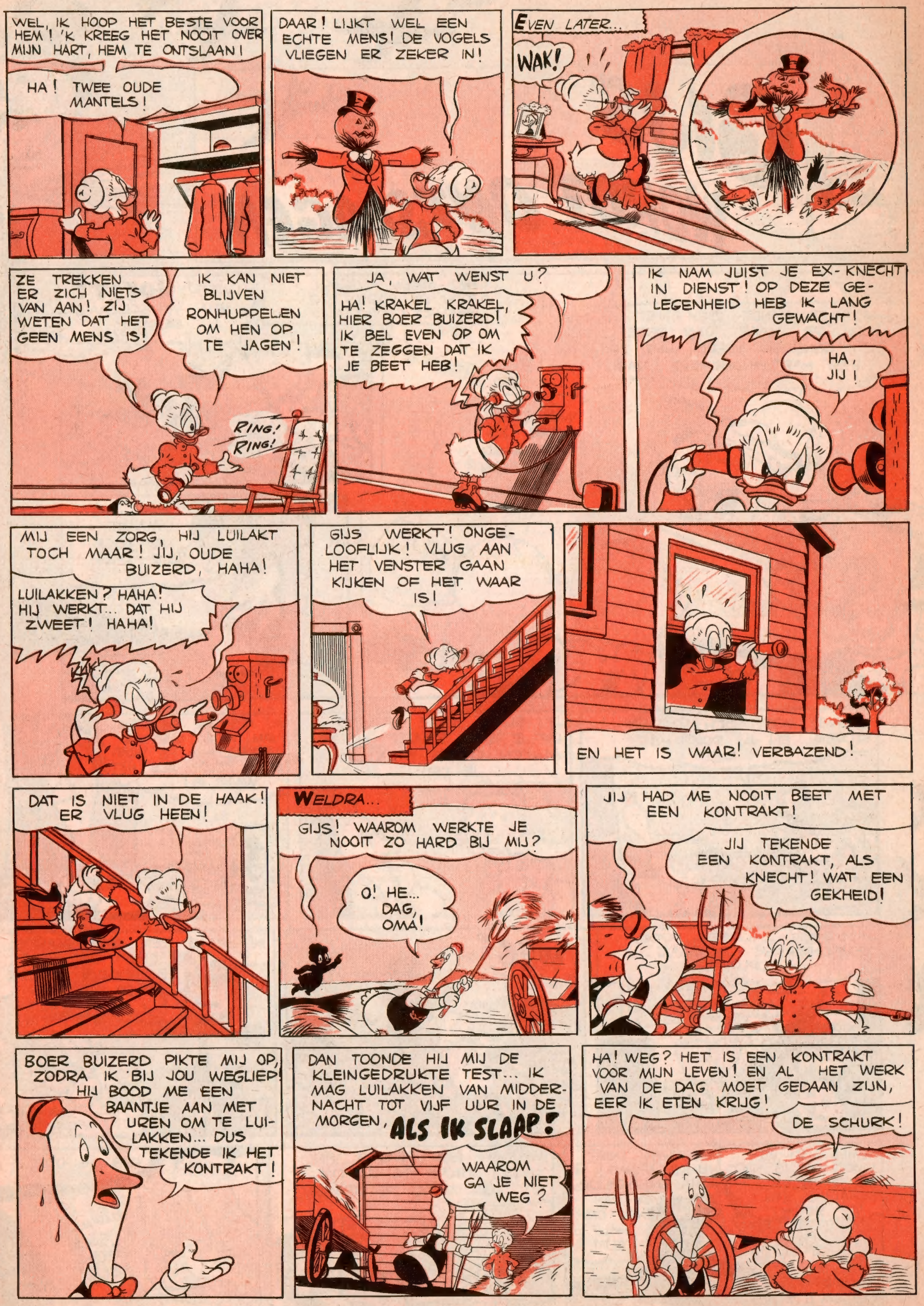
WEL, IK HOOP HET BESTE VOOR HEM! 'K KREEG HET NOOIT OVER MIJN HART, HEM TE ONTSLAAN!
HA! TWEE OUDE MANTELS!
DAAR! LIJKT WEL EEN ECHTE MENS! DE VOGELS VLIEGEN ER ZEKER IN!
EVEN LATER...
WAK!
ZE TREKKEN ER ZICH NIETS VAN AAN! ZIJ WETEN DAT HET GEEN MENS IS!
IK KAN NIET BLIJVEN RONHUPPELEN OM HEN OP TE JAGEN!
RING! RING!
JA, WAT WENST U?
HA! KRAKEL KRAKEL, HIER BOER BUIZERD! IK BEL EVEN OP OM TE ZEGGEN DAT IK JE BEET HEB!
IK NAM JUIST JE EX-KNECHT IN DIENST! OP DEZE GELEGENHEID HEB IK LANG GEWACHT!
HA, JIJ!
MIJ EEN ZORG, HIJ LUILAKT TOCH MAAR! JIJ, OUDE BUIZERD, HAHA!
LUILAKKEN? HAHA! HIJ WERKT... DAT HIJ ZWEET! HAHA!
GIJS WERKT! ONGELOOFLIJK! VLUG AAN HET VENSTER GAAN KIJKEN OF HET WAAR IS!
EN HET IS WAAR! VERBAZEND!
DAT IS NIET IN DE HAAK! ER VLUG HEEN!
WELDRA...
GIJS! WAAROM WERKTE JE NOOIT ZO HARD BIJ MIJ?
O! HE... DAG, OMA!
JIJ HAD ME NOOIT BEET MET EEN KONTRAKT!
JIJ TEKENDE EEN KONTRAKT, ALS KNECHT! WAT EEN GEKHEID!
BOER BUIZERD PIKTE MIJ OP, ZODRA IK BIJ JOU WEGLIEP! HIJ BOOD ME EEN BAANTJE AAN MET UREN OM TE LUILAKKEN... DUS TEKENDE IK HET KONTRAKT!
DAN TOONDE HIJ MIJ DE KLEINGEDRUKTE TEST... IK MAG LUILAKKEN VAN MIDDERNACHT TOT VIJF UUR IN DE MORGEN, ALS IK SLAAP!
WAAROM GA JE NIET WEG?
HA! WEG? HET IS EEN KONTRAKT VOOR MIJN LEVEN! EN AL HET WERK VAN DE DAG MOET GEDAAN ZIJN, EER IK ETEN KRIJG!
DE SCHURK!

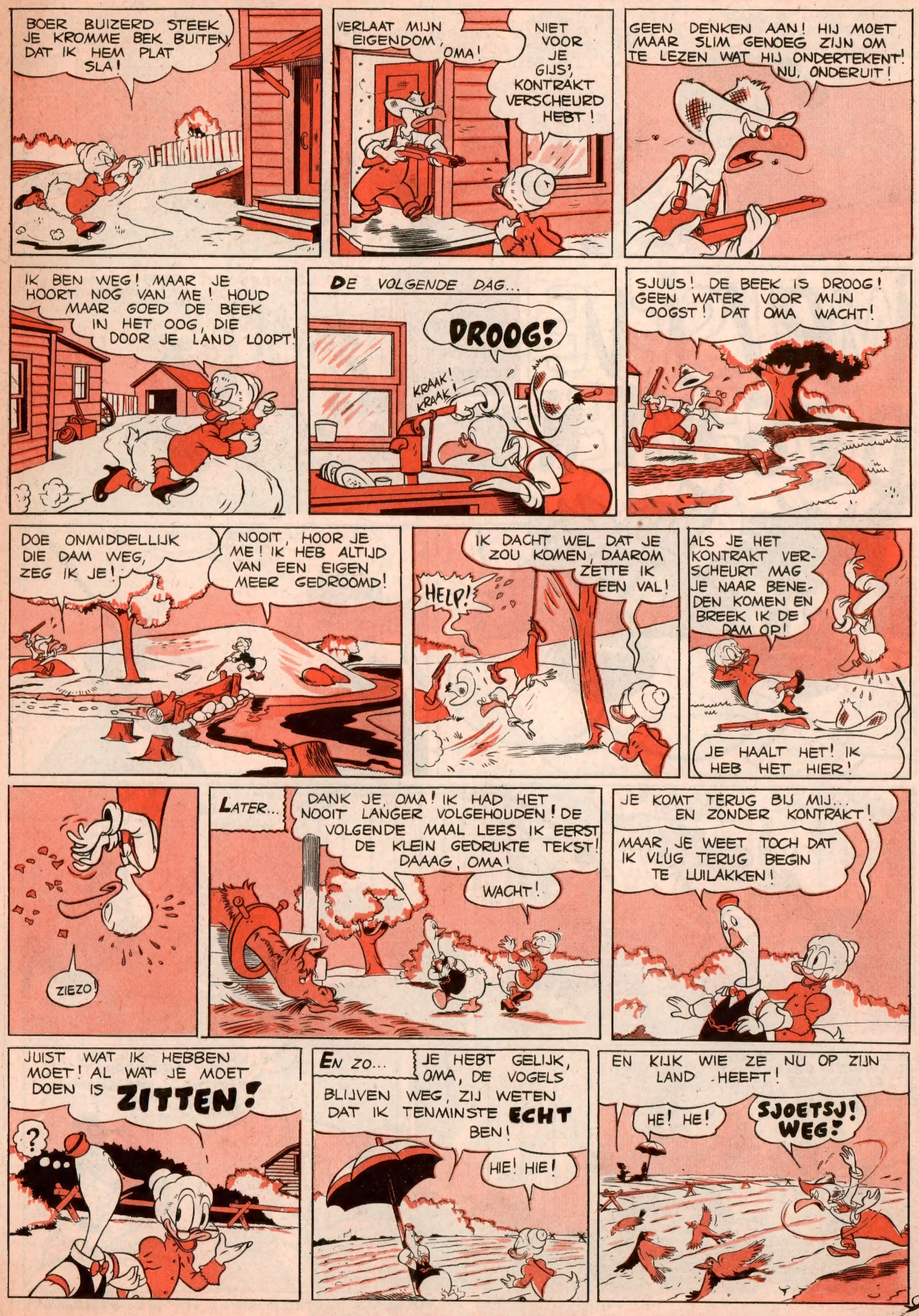
BOER BUIZERD STEEK JE KROMME BEK BUITEN, DAT IK HEM PLAT SLA!
VERLAAT MIJN EIGENDOM, OMA!
NIET VOOR JE GIJS' KONTRAKT VERSCHEURD HEBT!
GEEN DENKEN AAN! HIJ MOET MAAR SLIM GENOEG ZIJN OM TE LEZEN WAT HIJ ONDERTEKENT! NU, ONDERUIT!
IK BEN WEG! MAAR JE HOORT NOG VAN ME! HOUD MAAR GOED DE BEEK IN HET OOG, DIE DOOR JE LAND LOOPT!
DE VOLGENDE DAG...
DROOG!
KRAAK! KRAAK!
SJUUS! DE BEEK IS DROOG! GEEN WATER VOOR MIJN OOGST! DAT OMA WACHT!
DOE ONMIDDELLIJK DIE DAM WEG, ZEG IK JE!
NOOIT, HOOR JE ME! IK HEB ALTIJD VAN EEN EIGEN MEER GEDROOMD!
IK DACHT WEL DAT JE ZOU KOMEN, DAAROM ZETTE IK EEN VAL!
HELP!
ALS JE HET KONTRAKT VERSCHEURT MAG JE NAAR BENEDEN KOMEN EN BREEK IK DE DAM OP!
JE HAALT HET! IK HEB HET HIER!
ZIEZO!
LATER...
DANK JE, OMA! IK HAD HET NOOIT LANGER VOLGEHOUDEN! DE VOLGENDE MAAL LEES IK EERST DE KLEIN GEDRUKTE TEKST! DAAAG, OMA!
WACHT!
JE KOMT TERUG BIJ MIJ... EN ZONDER KONTRAKT!
MAAR, JE WEET TOCH DAT IK VLUG TERUG BEGIN TE LUILAKKEN!
JUIST WAT IK HEBBEN MOET! AL WAT JE MOET DOEN IS ZITTEN!
?
EN ZO...
JE HEBT GELIJK, OMA, DE VOGELS BLIJVEN WEG, ZIJ WETEN DAT IK TENMINSTE ECHT BEN!
HIE! HIE!
EN KIJK WIE ZE NU OP ZIJN LAND HEEFT!
HE! HE!
SJOETSJ! WEG!

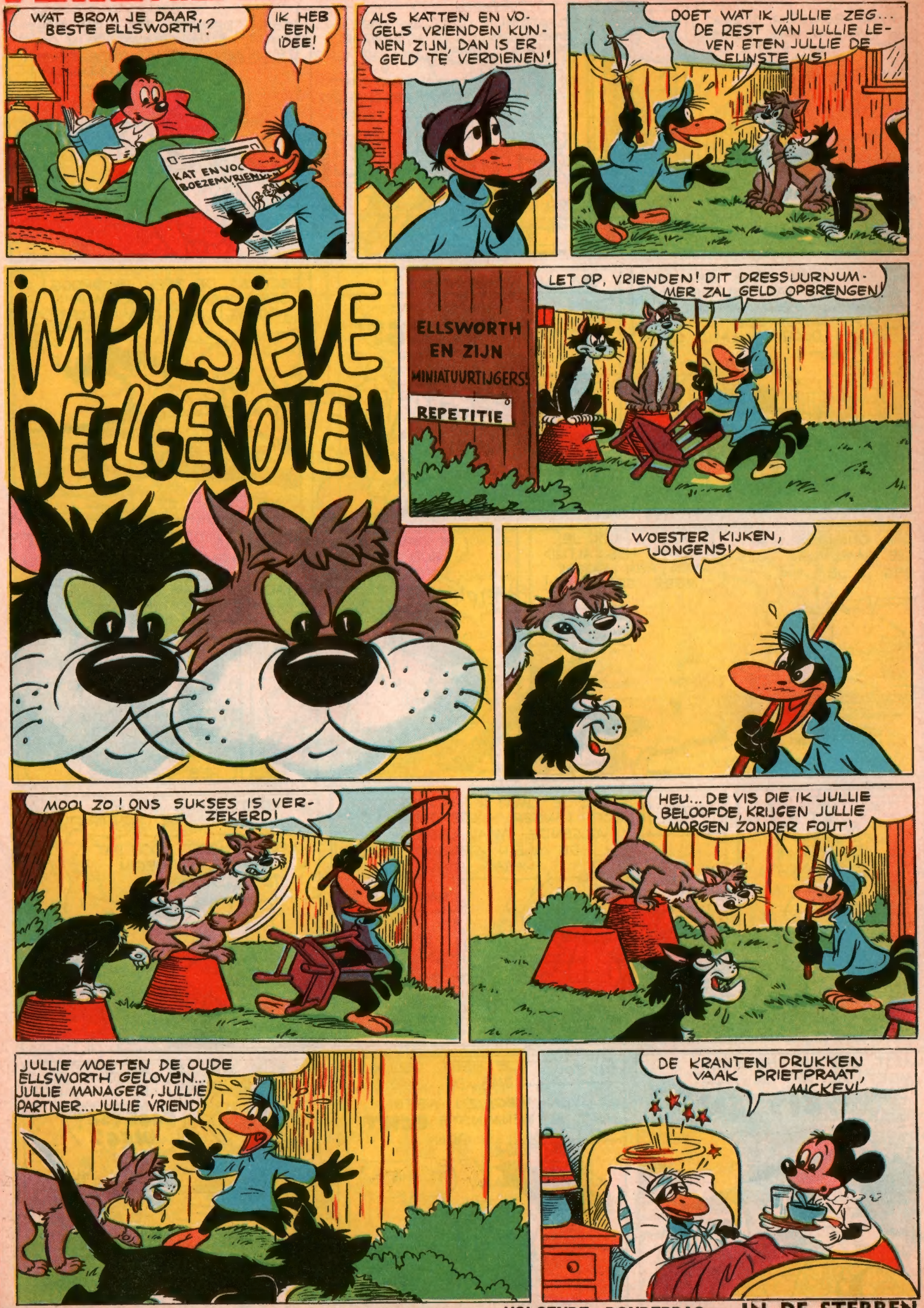

VOLGENDE DONDERDAG : IN DE STERREN

MICKEY JAAGT IN HET SHERWOODBOS

MOPJES

VADER : Karel, hou op met aan de staart van de kat de trekken !
KAREL : Ik doe dat niet, vader ! Ik hou de staart vast en de kat trekt zelf !

(Van Velthoven, Antwerpen.)

— Mevrouw, zei de tramconducteur, die bijna was gestruikeld, u moogt die koffer niet in de gang laten staan !
— Koffer ! beet de dame hem toe. Je bent gek ! Dat is gewoon mijn voet !

(Van Velthoven, Antwerpen.)

— Kelner ! In deze eierkoek is een vlieg gebakken !
— Pardon, meneer, het is een rozijn !
— Wel, ik zag nog nooit een rozijn met poten en vleugels !

(J. Van Gansen, Antwerpen.)

— Soldaat Jansen, wat is de hoogste rang in een eskadron ?
— De ritmeester, kapitein !
— Juist ! En juist onder hem ?
— Zijn paard, kapitein !

(De Jode, Borgerhout.)

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1958.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	**75,—**	**145,—**	**280,—**
B. Kongo ...	**80,—**	**150,—**	**290,—**

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

Mickey is op jacht in het woud van Sherwood. Hij is gekleed in het pak van de held van dit woud : Robin Hood. Neem je potlood en schaduw de vakjes, die met een zwart puntje gemerkt zijn. Je zult zien welk dier Mickey najaagt.

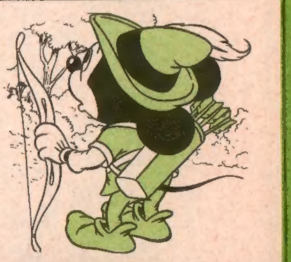

DE MENS IN DE RUIMTE

kun je vergezellen ! Dank zij de prachtige chromo's en het album die je aangeboden worden door

"LA VACHE QUI RIT"

Je kunt deelnemen aan de verovering van de ruimte... Die je misschien spoedig zelf zult kunnen bezoeken...

In elke doos van « LA VACHE QUI RIT » steken een chromo en een album-check.

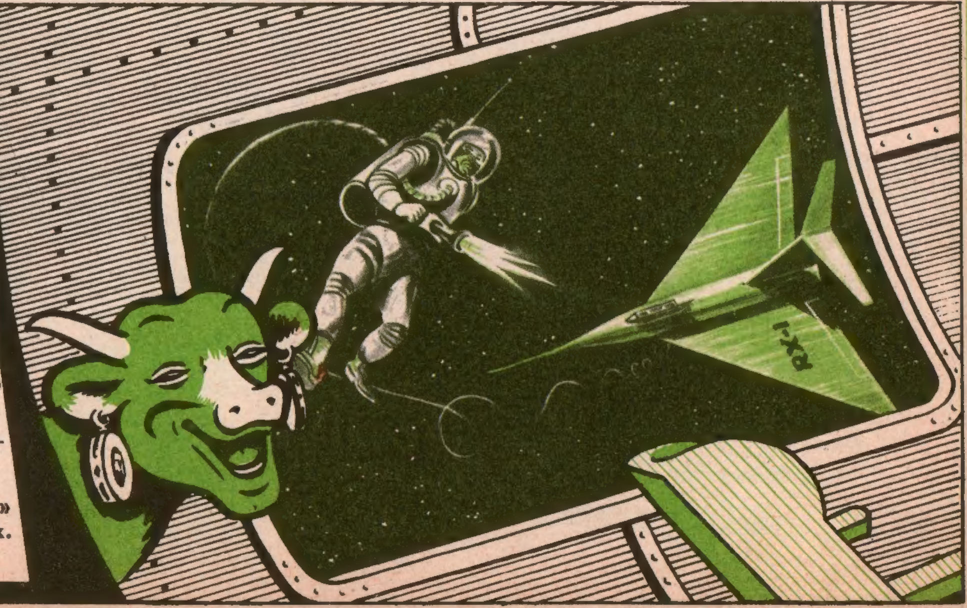

DE KOORD VAN TIMOER

KORTE INHOUD
De twee boeven vertrekken naar Indië, vastbesloten zich van de koord meester te maken. Bij hun aankomst vernemen zij een sensationeel nieuws !

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI » Hopstraat 47, Brussel.

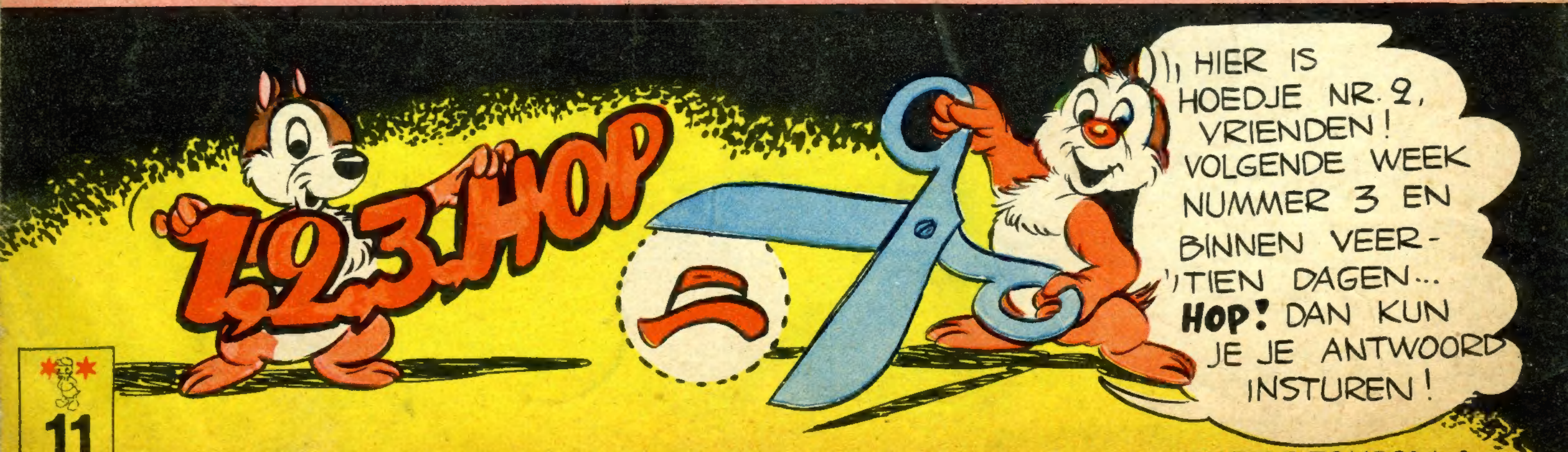

Zie op bladzijde 2 de richtlijnen die je zullen toelaten deel te nemen aan onze PUZZLE-TOMBOLA !